

Monika Veronika

Monika Veronika

Forlaget Nemesis, 2017

CVR: 36310251

“Alt er blændværk – de skrevne ord, de tanker de er rettet imod, den sandhed det er meningen de skal udtrykke, de hænder der kommer til at holde papiret, de øjne der vil kaste et blik på linjerne. Hvert billede flyder ubestemmeligt om i et hav af tvivl – og tvivlen selv er faret vild i et uudforsket uvishedens univers.”

Joseph Conrad, Kort, Nuruddin Farah, Gyldendal, 1986/88, København, 167

Vokabular eller dø

Vokabularkvinden sagde

at det vokabular jeg sad inde med

var noget man kunne finde

hos folk nede på gaden.

Hun bevægede sin kødfulde overarm

og rakte resten af armen

over mod vinduet

og pegede.

Siffis fnisede fnisende imens.

Vokabularkvindens hår lignede ryslinglehår.

Og jeg tænkte

at dér

nede på gaden

går folk rundt

og besidder samme vokabular som jeg.

Vokabular eller dø.

Destruktivitetens ødelæggelse

Folk sonderer det menneskelige terræn

for at hugge til og nedslagte

ved mindste bevægelse

De andre og dig

“People say your’re born innocent, but it’s not true. You inherit all kinds of things that you can do nothing about” (Hugo Hamilton, 2006)

Guilt

“Og bukken skal på sig bære alle deres misgerninger til et øde land, og han skal sende bukken ud i ørkenen” (Biblen, 3 Mos. 16; 22)

For at andre kan leve

For at andre kan se sig selv i spejlet uden at blinke

For at andre kan danne uskyldige fællesskaber

Guiltless

For at andre kan sige det er dig

For at andre

For at

Andre

Forandre

Dig

Den nye kæreste

- Vi kommer herover til sommer - siger hun

som om alting varer evigt.

Slipper min tristhed der flakser væk

imens så lydløst på vinger af Kolibri

og altid vender tilbage som en boomerang

da vi siger farvel og hej-hej.

Sætter sig på sin plads i fundamentet.

Ser mig selv smile og le,

konversere og analysere,

deres kropsholdning, og tale om siden sidst

Gummifjæs observerer i afmålt distance.

De sorte cafésko er samlede omkring hans person,

den blå sweater værnet, brillerne våbnet.

Bagefter samler de trådende til fasttømrede konklusioner

de har tilfælles

så længe

Til andre – de svage menneskesjæle

Jeg er født for at andre kan leve

Mine børn er født for at andre kan leve

Vi er født for at andre kan leve

med sig selv

og deres ugerninger

Vi betaler.

Et andet Atlantis

Det regner.

Det er der ikke noget besynderligt i

At det regner

Det regner bare

Næsten altid

Altid.

Verden er dækket af duglignende gennemsigtige kamelæonagtige kæmpemæssige vandperler

Fra om morgenen, igennem dagen, ud på natten og til det bliver morgen igen

Regn

Dug

Væde

Fugt

Biler ruster

Huse mugner

Et Sisyfos af paraplyer, fugtspærre og rustbehandling.

Et evigt overskyet mulm og mørke.

Gennemvæde af alle levende molekyler

Til dugpunktet er nået og mere regn skyller alting væk

Hvor absorbering ikke længere er mulig

Hvor absorbering er forsvundet som en mulighed

Hvor gennemvædede molekyler og duglignende gennemsigtige kamelæonagtige kæmpemæssige vandperler indoptages i et større hele

Et klodeomsluttende hav, hvor dyr gør brug af latent svømmehud gemt i urgamle gener, imens mennesket drukner og Noas Ark er udviskede bogstaver skrevet i blæk på opløst papir, ingen længere erindrer

Et andet Atlantis

På mudret gold havbund

Indtil encellede organismer med mitokondrier som motorer, svævende igennem vandene, lader andet liv genopstå

I morgen

I morgen

Gabriella

Og alle disse forbandelser

skal komme over dig og forfølge dig

og indhente dig

indtil du er blevet tilintetgjort

fordi du ikke har adlydt deres bud.

1981

Og han sagde, at karakteren ikke var højere, fordi det ikke var hendes egen historie

2017

Og han sagde, at karakteren ikke var højere, fordi opgaven ikke levede op til kravene

Og efterretningsmanden ville plante narko på hende, for da at anmelde hende

Og faderen sagde, at de havde været inde og slå hans søn

Fordi det er sådan, folk kan se sig selv i spejlet uden at blinke

Og hun vidste, at det var hende
der måtte bære deres byrder

Og hun vidste, at det var sådan
det måtte blive

Og hun vidste, at det var sådan
hun måtte dø.

Og besluttede i sit hjerte,
at hun ikke ville besmitte sig
med kongens fine mad
eller den vin han drak af.

Men de ugudelige vil handle ugudeligt
og slet ingen af de ugudelige skal forstå
men de som har indsigt skal forstå.

Og Ordet var hos gud

og Ordet var en gud

juhoo@jubiiimail.dk

Man 29-01-2018 14:10

Hej forfatter Iben

Du skriver virkelig godt, kunne godt tænke mig, du skrev mere på/om Monika Veronika, det er som om hun har en stemme eller flere, hun er noget helt særligt.

kh en som elsker at læse

https://konto.jubii.dk/SignUp?utm_source=Webmail%20Signatur&utm_medium=Webmail%20Signatur

Avid Noo-User <sletterlige@gmail.com>

Tir 08-01-2019 16:48

Ischart[...]

Hej Iben

Jeg har læst hele din hjemmeside ang. din tvivst med AU, og vil egentligt bare høre hvad sagen endte med? Har du mulighed for at forklare mig, præcis hvad problemet var, til at starte med? Dumpede du en eksamen, hvor du klagede på vurderingen/voteringen af denne eksamen? Det er lidt svært at finde hoved og hale i det.

Vh Avid

At jeg, en pøbelborger, et absolut nul, en irrelevant, *en helt almindelig kvinde*, tillod at påpege især én, men i virkeligheden flere fejl begået af en Logebroder af Parnasset, og ikke nok med det: efterfølgende opdagede og afdækkede temmelig grov kriminalitet begået, ikke bare af en del af det ophøjede *samfundsforum*, men *gudhjælpemig* af samtlige! - helt ind i hver en tænkelig kringelkrog af dette *udvidede forum*, ja, det blev for meget, for ydmygende, for splitternøgent, for alle *de ophøjede*. Nu skulle der *fandengalemig* tages flere og andre brutale midler og metoder i brug. I et sygt forsøg på at ødelægge. Og vi taler altså om virkelig syge, ualmindeligt grove og kriminelle metoder! Helt uvant for en dansk *almindelig* tankegang. Altså så vidt jeg og mange andre *almindelige* formoder og har kendskab til. Men man ved jo aldrig. Måske er det *helt almindelig* procedure at anvende overfor den *helt almindelige* pøbel. Og hold nu op hvor findes der skræmmende mange lejeperate, ræverøde såvel som skabsrøde, midlertidige, statslakajer, klar til at aftjene *værnepligten* i dette nazilignende DDR-regime: jubelivrige og rigtig med på julelegene. En *moderne* heksejagt, hvis lige man skal lede rigtig, rigtig, længe efter. Måske. Men igen, hvem ved? Hvilke *ualmindeligt* dybt forstyrrede, asociale og sindssygt farlige *ualmindelige* modborgere.

November 2021